

Taler omtalte, at jeg ønsker at gjøre et Par Bemærkninger. Saafernt virkelig den Anskuelse, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) hævdede, vil blive godkjendt ved Domstolene, maa jeg være enig med den ærede Ordfører i, at der i højeste Grad er Trang til, at dette bliver konstateret ved et Exempel; thi det er da i høj Grad nødvendigt, at Pensionsloven bliver undergivet en Forandring. Jeg skal ikke i dette Dieblif indlade mig paa, hvor vidt den Anskuelse, som det ærede Medlem søgte at gjøre gjældende, virkelig kan hævdes eller ikke; men jeg skal tillade mig at berøre et Par Bemærkninger, som han fremførte angaaende de Oplysninger, som ere fremkomne i Betænkningen. Det ærede Medlem mente, at man vel kunde sige, at det Udtag, som i Betænkningen er givet af Afstykkerne i det Hele taget, er nogenlunde godt; men han mente dog, at de givne Oplysninger muligvis vare temmelig mørke, idet adskillige Udspekter, som kunde have tjent til den Paagjældendes Undskyldning, ikke vare tagne med, og navnlig omtalte det ærede Medlem den stærke Agitation og adskillige andre Ting, som den vedkommende Embedsmand havde været udfat for. Da det ærede Medlem imidlertid ikke bestemt paapegede disse, følger deraf, at det heller ikke er muligt for mig at kunne indbegaa ham i saa Henseende; men jeg vil sige, at selv om dette var Tilfældet, er jeg overbevist om, at der paa den anden Side ogsaa findes Forhold, som ikke ere dragne frem her; men kun kortelig ere berørte, saaledes at ærede Medlemmer, der ikke kjende disse Forhold i Enkelthederne, neppe kunne have faaet saa mørkt et Indtryk af Sagen, som de vilde have faaet, dersom de havde kjendt Afstykkerne fuldstændig. Jeg skal dog, som sagt, ikke nu komme nærmere ind paa dette Forhold, medmindre der skulde blive givet mig bestemt Anledning dertil; men jeg ønsker navnlig, at gjøre en Bemærkning overfor det ærede Mindretal. Jeg synes, at dette har været fuldkommen enig med Flertallet i, at det Heldigste vilde have været, om den Vedkommende var bleven afskediget efter § 6 i Pensionsloven af 1851; men da dette nu ikke er flet, saa mener Mindretallet, at der ikke kan opnaas noget praktisk Resultat ved, at man nu her negter Pensionsbeløbet. Jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at der kan opnaas et praktisk Resultat, som ikke er uden stor Betydning. Det praktiske Resultat, som Mindretallet tænker paa, er jo det, at Statskassen ikke vil blive fri for at betale det Beløb, hvorom her er Tale. Ja, dersom det blot gjaldt om at spare dette Be-

løb af cirka Halvtredie Tusinde Kroner for Statskassen, vilde jeg sige, at det ikke havde saa stort at betyde, og at Tingene da i og for sig selv var saa ringe, at det ikke var værd at fremdrage den; men Sagen har en anden og langt større Betydning. Det praktiske Resultat, som vil komme ud, hvis det ærede Thing følger Flertallet, er nemlig det, at Thinget derved godkjender den Utilfredshed, som har været tilstede i den Paagjældendes Embedskreds, og som endelig har ført til hans Afskedigelse. Om Meningerne end her og der kunde have været noget overdrevne, har Utilfredsheden dog været fuldt berettiget, og at dette bliver godkjendt fra Rigsdagens Side, er Noget, som jeg føler mig overbevist om, ikke vil være uden stor og alvorlig Betydning. Naar det erkjendes af den danske Rigsdag, at den Paagjældendes Forhold ikke har været, som det burde, og at Pensionen paa Grund deraf burde have været ham negtet, er dette et praktisk Resultat, som jeg føler mig overbevist vil være af stor Betydning ogsaa paa mange andre Steder i Landet, og det er af den Grund, at jeg tilraader det høie Thing at stemme for det Endringsforslag, som Flertallet har stillet herom.

Klein: Den ærede Taler, som nu fatter sig, mente, at det vilde have sin Betydning, at det Endringsforslag, der er stillet af Udvalgets Flertal bliver vedtaget, fordi deri vilde inddrages en Tilkendegivelse fra Rigsdagens Side, som maatte være af Interesse for den paagjældende Egnns Beboere, og det vilde have sin Betydning, sagde han, at Rigsdagen paa den Maade udtalte, at den fandt, at der havde været god Besjæftelse for den Misforsørelse, som havde givet sig Luft gennem flere Vidnesbyrd mod den paagjældende afskedigede Embedsmand. Efter min Mening behøves der imidlertid i den Henseende ikke nogen yderligere Udtalelse, heller ikke fra Rigsdagens Side; thi det vil formentlig ikke kunne negtes, at der foreligger et utvilsomt Vidnesbyrd fra den, som maa anses for særlig kompetent til at dømme i Sagen, nemlig fra den Paagjældendes øverste Joresatte, om at hans Forhold har været saaledes, at det fortjente i høj Grad at misbilliges. Jeg skulde antage, at naar en Embedsmand afskediges mod sin Villie, saa er dette en saa alvorlig Tilkendegivelse af Mishag fra hans Overordnede Side, som vel omtrent er mulig, naar man ikke i Forbindelse dermed vil sætte en Forsøgning for Domstolene. Jeg finder mig foranlediget til at sige, at efter min Overbevisning er den paa-